

I Księga Kronik

Rozdział 16

Uroczystości z okazji sprowadzenia Skrzyni

1. Gdy tedy sprowadzili Skrzynię Bożą i ustawili ją w środku namiotu, który Dawid kazał dla niej rozpiąć, złożyli ofiary całopalne i ofiary pojednania przed Bogiem. 2. Gdy zaś Dawid dokończył składania ofiar całopalnych i ofiar pojednania, pobłogosławił lud w imieniu Pana 3. I kazał rozdzielić między wszystkich Izraelitów, zarówno mężczyzn jak i kobiety, po bochenku chleba, po kawałku mięsa i po kołaczu z rodzynekami. 4. Ustanowił też niektórych z Lewitów do posługi przed Skrzynią Pańską, ażeby wspominali, dziękowali i wychwalali Pana, Boga izraelskiego. 5. Asafa jako przodownika, jako jego zastępcę Zachariasza, potem Jeiela, Szemiramota, Jechiela, Mattitiasza, Eliaba, Benajasza, Obeda Edomczyka, Jeiela przy instrumentach takich jak harfy i cytry, Asafa zaś przy donośnych cymbałach. 6. Następnie kapłanów Benajasza i Jachaziela, aby ustawicznie trąbili przy Skrzyni Przymierza Bożego.

Pieśń dziękczynna

7. Wtedy to, w tym dniu, polecił Dawid po raz pierwszy Asafowi i jego braciom zanucić na cześć Pana tę pieśń: 8. Wysławiajcie Pana, wzywajcie imienia jego, Ogłaszajcie wśród ludów dzieła jego! 9. Śpiewajcie mu i grajcie, Opowiadajcie o wszystkich cudach jego! 10. Chlubcie się świętym jego imieniem, Niechaj się raduje serce szukających Pana! 11. Szukajcie Pana i mocy jego, Rozpytujcie się ustawicznie o oblicze jego! 12. Wspominajcie cuda jego, których dokonał, Dziwne dzieła jego, wyroki ust jego, 13. Potomkowie Izraela, sługi jego, Synowie Jakuba, wybrani jego! 14. On, Pan, jest Bogiem naszym, Po całej ziemi są wyroki jego! 15. Wspominajcie po wieki przymierze jego, Słowo, które nakazał tysiącu pokoleń, 16. Przymierze, które zawarł z Abrahamem, I przysięgę, daną Izaakowi, 17. Którą ustanowił dla Jakuba prawem, A dla Izraela przymierzem wieczystym, 18. Powiadając: Tobie dam ziemię kanaanejską W dziedziczne posiadanie. 19. Gdy byli znikomą liczbą, Nieliczni i obcy przybysze w niej, 20. I wędrowali od narodu do narodu, Od jednego królestwa do drugiego ludu, 21. Nie pozwolił nikomu wyrządzić im krzywdy I za nich karał królów, 22. Powiadając: Nie dotykajcie pomazańców moich, Prorokom moim zła nie wyrządzajcie! 23. Śpiewaj Panu, cała ziemi, Głoście dzień w dzień dobrą wieść o jego zbawieniu! 24. Rozpowiadajcie wśród narodów o chwale jego, Wśród wszystkich ludów o cudach jego. 25. Gdyż wielki jest Pan i wielkiej godzien chwały, Godniejszy zbożnej czci niż wszyscy bogowie. 26. Gdyż wszyscy bogowie ludów to nicości, Pan zaś stworzył niebios. 27. Chwała i zacność są przed nim, Moc i dostojeństwo są tam, gdzie On. 28. Przynieście Panu, rodziny ludów, Przynieście Panu chwałę i moc, 29. Przynieście Panu chwałę imienia jego, Przynieście ofiarę i wejdźcie przed oblicze jego! Oddajcie pokłon Panu w świętej ozdobie! 30. Zadrżij przed obliczem jego, cała ziemi! Zaiste, gdy On

utwierdzi okrąg ziemski, ten nie poruszy się. **31.** Niech się radują niebiosy i weseli się ziemia, Niech się mówi wśród narodów: Pan jest królem! **32.** Niech szumi morze i to, co je wypełnia, Niech się weseli pole i wszystko, co jest na nim! **33.** Wtedy radować się będą drzewa leśne Przed Panem, gdyż nadchodzi, Aby sądzić ziemię. **34.** Wysławiajcie Pana, albowiem jest dobry, Albowiem na wieki łaska jego. **35.** Mówcie też: Wybaw nas, Boże zbawienia naszego, Zgromadź nas i wyrwij nas spośród narodów, Abyśmy sławili święte imię twoje I rozgłaszali chwałę twoją! **36.** Błogosławiony Pan, Bóg Izraela, Od wieków aż na wieki! I powiedział cały lud: Amen, i chwalił Pana.

Lewici przydzieleni do obsługi Skrzyni

37. Pozostawił tam tedy przed Skrzynią Przymierza Pańskiego Asafa z jego braćmi, aby odbywali stale służbę przed Skrzynią zgodnie z codziennymi wymaganiami **38.** Oraz Obeda Edomczyka wraz z jego braćmi w liczbie sześćdziesięciu ośmiu ludzi; Obeda Edomczyka, syna Jedutuna, i Chosę ustanowił odźwiernymi. **39.** Kapłana Sadoka z jego braćmi kapłanami pozostawił przed przybytkiem Pana na podwyższeniu, które było w Gibeonie, **40.** Aby składali Panu ofiary całopalne na ołtarzu całopaleń stale rano i wieczorem, zgodnie z tym wszystkim, co jest zapisane w zakonie Pańskim, który nadał Izraelowi. **41.** Byli zaś z nimi Heman i Jedutun oraz pozostali wybrani, którzy byli imiennie wyznaczeni do wysławiania Pana, albowiem na wieki łaska jego. **42.** U nich to, u Hemana i Jedutuna, były trąby i cymbały dla grających i instrumenty do wtórowania pieśniom dla Boga, synowie Jedutuna zaś byli odźwiernymi. **43.** Potem poszedł cały lud, każdy do swojego domu; również Dawid wrócił się, aby przywitać się ze swoją rodziną.

© Towarzystwo Biblijne w Polsce, Warszawa, 1975

aktualizacja modułu: 2020-07-01